

РЕШЕНИЕ

№ 198

гр. София, 09.01.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 3 състав,
в публично заседание на 09.12.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Ива Кечева

при участието на секретаря М. Велева, като разгледа дело номер **7995** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 257 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на В. В. А., ЕГН [ЕГН], от [населено място] против отказ на служители на Столична митница за приемане на документи - искане за преназначаване по служебно правоотношение на основание § 36 от ПЗР на ЗИДЗДСл. Жалбоподателят твърди, че е работил по трудово правоотношение в Агенция Митници на длъжността „старши митнически специалист“. На 16.07.2012г. получил уведомление, че съгласно Постановление № 129/26.06.2012г. на МС, с което е приета Наредба за прилагане на Класификатора на длъжностите в администрацията, в сила от 01.07.2012г. заеманата от него длъжност се преобразува в длъжността „инспектор“ и ще се заема от държавен служител. Твърди, че при връчването на уведомлението му било разпоредено да подпише, че го е получил на 02.07.2012 г., което той изпълнил. Уведомлението било съпроводено с бланки за попълване и подаване по реда на чл. 8 от ЗДСл. Жалбоподателят посочва, че на 16.07.2012г. опитал да подаде заявлението за преназначаване в отдел „Организация и управление на човешките ресурси“ на митница Столична, където му отговорили, че изискванията за тази длъжност са високи, необходимо е висше образование и той не отговаря на тях, поради което отказали да приемат документите му. На 25.07.2012г. със Заповед № 7276/23.07.2012г. на директора на АМ трудовото му правоотношение било прекратено. Иска отмяна на отказа на администрацията на Столична митница да приеме заявлението му за преназначаване на държавна служба по чл. 8 от ЗДСл и връщане на преписката за

издаване на изричен административен акт.

Ответната страна – директорът на Агенция Митници, чрез процесуалния си представител, изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд София- град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С писмо рег. № 94ВВ/75/02.07.2012 г. от директора на Агенция Митници (л. 59) В. А. е уведомен, че длъжността „старши митнически специалист“, която заема по трудово правоотношение в администрацията на митница Столична, Агенция „Митници“ е закрыта, считано от 01.07.2012 г., тъй като е определена за заемане от държавен служител по силата на § 9, ал.1 от Наредбата за прилагане на Класификатора на длъжностите в администрацията, като преназначаването на длъжността „инспектор“ по служебно правоотношение се осъществява по реда на § 36 от ПЗР на ЗИДЗДСл. Посочено е, че в 14-дневен срок от влизане в сила на нормативния акт (01.07.2012 г.) служителят може да подаде писмено заявление по образец, към което следва да приложи документи и декларация. Писмото е връчено на В. А. на 03.07.2012 г. съгласно положен ръкописен текст и подпис.

Със заповед № 7276/23.07.2012г. на директора на Агенция Митници трудовото правоотношение с В. В. А., на длъжност старши митнически специалист, е прекратено считано от датата на връчване, на основание чл. 325, ал. 1, т. 12 от КТ във вр. § 9, ал.1 от Наредбата за прилагане на Класификатора на длъжностите в администрацията. Заповедта е връчена на лицето на 25.07.2012 г.

По делото са приети доказателствата, представени с административната преписка, както и представените от жалбоподателя в хода на съдебното производство.

Изслушани са свидетелските показания на Д. М. Л. и Р. Е. Т., и двете служителки на Агенция Митници, които съдят кредитира като последователни и непротиворечиви. Свидетелката Д. Л. – служител в отдел Човешки ресурси на Митница Столична, заявява, че не е виждала жалбоподателя в отдела, а ако той е идвал да подаде заявление би трябвало да го депозира чрез деловодството на Митница Столична. Свидетелката Р. Т. заявява, че работи в отдел Човешки ресурси на МП – К. и познава В. А.. Не е видяла жалбоподателя да подава документи, тъй като тя не е в деловодството. Свидетелката заявява, че е връчила писмо рег. № 94ВВ/75/02.07.2012 г. от директора на Агенция Митници на В. А., но той не е идвал при нея да подава документи, тъй като те се подават в деловодството. Не е казвала на А., че не може да подава документи за преназначаване тъй като е със средно образование. Свидетелката посочва, че всички документи се подават в деловодството на МП – К..

При така установената фактическа обстановка съдът приема от правна страна следното:

Предмет на оспорване в настоящото производство е твърдян отказ да бъдат приети документи за преназначаване на жалбоподателя.

Отказът да бъдат приети документи от определена администрация, в случая тази на Столична митница, представлява отказ да бъде извършено определено фактическо действие, което административният орган дължи по закон, което подлежи на оспорване по реда на чл. 257 от АПК.

В случая не се установява наличието на изричен отказ на служители на Агенция „Митници“ и/или на Столична митница да приемат подадено от В. А. заявление по реда на чл. 8 от ЗДСл. Заявлението за преназначаване на държавна служба следва да

бъде отправено до органа по назначаването – директора на Агенция „Митници”. В идно от представеното по делото бланково заявление - приложение № 1 към Наредба за документите за заемане на държавна служба, което е връчено на жалбоподателя заедно с уведомлението от 02.07.2012 г., същото е адресирано до органа по назначаването - директора на Агенция „Митници”, чрез началника на Столична митница. Оспорващият не твърди, че е налице изричен отказ да бъдат приети документите му за преназначаване. Твърди, че служителите в отдел „Организация и управление на човешките ресурси” на митница Столична му отговорили, че изискванията за тази длъжност са високи, необходимо е висше образование и той не отговаря на тях, поради което отказали да приемат документите му. В тази връзка следва да се посочи, че устното становище на служители от отдел „Организация и управление на човешките ресурси” на митница Столична относно изискванията за съответната длъжност няма правно действие по отношение на жалбоподателя и не представлява отказ да бъде извършено фактическо действие по приемане на документи. Отделно от това, по делото не бе доказано по несъмнен начин, че от служители от посочения отдел е изразено такова становище. В жалбата А. твърди, че устният отказ да бъдат приети депозираните от него документи е на служители в отдел „Организация и управление на човешките ресурси” на митница Столична. В хода на съдебното производство обаче излага доводи, че отказът е на служител в МП – К. – свидетелката Р. Т.. На следващо място, оспорващият не представя доказателства за получен изричен отказ да бъдат приети документите му, както и не представя доказателства да е подал заявлението си в съответната служба „деловодство” или „регистратура” на Столична митница или по пощата. В случай, че действително е имал намерение да подаде документи за преназначаване по реда на § 36 от ПЗР на ЗИДЗДСл А. е следвало да положи необходимите усилия и да депозира същите по предвидения за това ред – чрез деловодството на митница Столична или на МП – К. или по пощата. Дори и да се приеме, че служители от отдел Човешки ресурси са му заявили, че не отговаря на изискванията за заемане на съответната длъжност, то това заявление не може да се приравни на отказ да бъдат приети документи.

Поради изложеното, настоящият съдебен състав намира, че в случая не бе доказано наличието на отказ за приемане на документи или неизвършване на фактически действия от административен орган по смисъла на чл. 256, чл. 257 от АПК. Поради това, жалбата се явява неоснователна и следва да се отхвърли.

С оглед изхода на спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати на ответника юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 (сто и петдесет) лева.

Воден от горното и на основание чл. 257, ал. 2 от АПК, Административен съд София град, I отделение, 3 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. В. А., ЕГН [ЕГН], против отказ на служители на Столична митница за приемане на документи - искане за преназначаване по служебно правоотношение на основание § 36 от ПЗР на ЗИДЗДСл.

ОСЪЖДА В. В. А., ЕГН [ЕГН], да заплати на ответника – директора на Агенция Митници, юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 (сто и петдесет) лева.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от съобщението до страните, че е изготвено и връчване на препис от съдебния акт пред Върховния административен съд на Република Б..

СЪДИЯ: